

ΛΥΧΝΟΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΛΥΧΝΟΣ ΨΥΧΗΣ (Ματθ. 6, 22-33)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Ριζοβούνι, στις 6/7/2003)

1. Σαν τα μάτια σου

Αν μετρήσουμε τις δωρεές και τις ευεργεσίες που μας κάνει ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, θα τις βρούμε αμέτρητες. Περισσότερες από τα άστρα του ουρανού και από την άμμο της θάλασσας.

Τις περισσότερες ευεργεσίες τού Θεού, ούτε τις υποψιαζόμαστε, ούτε τις φέρνουμε ποτέ στο νου μας, γιατί τις θεωρούμε πράγματα απλά, αυτονόητα. Αλλά είναι τα μεγαλύτερα και τα ομορφότερα στον κόσμο.

Γι' αυτό και ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός, κάθε φορά που ήθελε να μας διδάξει, έπαιρνε πολύ απλές εικόνες από την καθημερινή ζωή, για να μας μύσει στα μεγαλύτερα μυστήρια της χάρις Του, του ελέους Του και της αγάπης Του.

Στο Ευαγγέλιο που διαβάσαμε, μιλάει ο Χριστός για τα μάτια και λέει: «Ο λύχνος του σώματος εστιν ο οφθαλμός».

Το μάτι, είναι για το σώμα ό,τι είναι το λυχνάρι τη νύχτα.

Αν το μάτι σου είναι υγιές, αν βρίσκεται σε σωστή σχέση με τα γύρω πράγματα, τότε τα βλέπεις, τα καταλαβαίνεις, έχεις μια σωστή εντύπωση και αντίληψη για τον γύρω σου κόσμο.

Αν το μάτι σου δεν πάει καλά, οπότε είτε δεν βλέπεις καθόλου, είτε τα βλέπεις όλα αλλοιωμένα και στραβά, δεν έχεις σωστή σχέση με το γύρω σου κόσμο. Αποτέλεσμα: Κάθε ματιά και κάθε εντύπωση είναι μια πλάνη, μια κακή αντίληψη. Και ενώ νομίζεις ότι είσαι σωστός, ότι κάτι είδες, τελικά αυτό που είδες -ή νόμισες πως είδες- στην πραγματικότητα δεν έχει καμμία σχέση με την αλήθεια.

Τεράστια λοιπόν η αξία των ματιών μας για τη ζωή μας ολόκληρη. Γι' αυτό όταν διαπιστώσουμε την ελάχιστη ζημία στα μάτια, τρέχουμε στο γιατρό για να τα περιποιηθεί να ξεθαμπώσουν. Και κάθε φορά που γίνεται κουβέντα για

κάτι πολύτιμο λέμε: «πρόσεχέ το, σαν τα μάτια σου»!

2. Το μάτι της ψυχής

Προσέξατε τι είπε ο Χριστός; «Ο λύχνος του σώματος, εστίν ο οφθαλμός».

Το λυχνάρι τη νύχτα μάς δίνει τη δυνατότητα να δούμε μέσα στο σκοτάδι. Ανάλογα, το μάτι μας -που είναι το λυχνάρι του σώματος- όταν είναι γερό, γεμίζει φως την ζωή μας. Και έτσι μπορούμε να βαδίζουμε, να εργαζόμαστε, να ζούμε.

Είναι φανερό τι θέλει να πει ο Χριστός. Μιλάει για ένα λυχνάρι που δεν είναι σαν αυτό που ξέρουμε, αλλά είναι «λυχνάρι» της ψυχής.

Υπάρχει δηλαδή και ένα άλλο μάτι εκτός αυτό που έχουμε κάτω από τα φρύδια μας. Μάτι και αυτό της ζωής μας. Αλλά δεν είναι για το σώμα και τα σωματικά. Είναι για κάτι το μεγαλύτερο και το υψηλότερο. Είναι σπουδαιότερο από το μάτι που φαίνεται. Είναι το μάτι της ψυχής.

Φως της ψυχής είναι:

Ο νόμος του Θεού.

Ο φωτισμός του αγίου Πνεύματος.

Η χάρη του Θεού που την αξιοποιούμε σαν πίστη δηλαδή σαν υπακοή στο Θεό.

Και η σωστή πίστη, η οποία οδηγεί σε καλές ενέργειες είναι και αυτή φως της ψυχής.

Υπάρχει λοιπόν λύχνος του σώματος και λύχνος της ψυχής.

Για να το καταλάβουμε καλύτερα ο Χριστός έκανε κάποιες συγκρίσεις:

Πρώτη σύγκριση: «Πλείον εστί η ψυχή της τροφής».

Δεν χρειάζεται καμμία σοφία για να καταλάβουμε ότι είναι μεγαλύτερο πράγμα η ψυχή από την τροφή. Και είναι χίλιες φορές καλύτερο να προτιμήσεις την ψυχή σου από το φαί. Τον ψυχικό σου κόσμο από την κοιλιά. Υπάρχει άνθρωπος που δεν το θεωρεί αυτό σωστό; Που δεν προτιμάει τον ψυχικό του κόσμο την ψυχή του, από την κοιλιά του και από τη γεύση και από το φαί;

Δεύτερη σύγκριση: «Και το σώμα τού ενδύματος».

Δεν είναι πολύ σπουδαιότερο πράγμα το σώμα από το ρούχο; Άμα ένα ρούχο το καταλάβεις ότι είναι ανθυγιεινό και βλάπτει το σώμα, όσο και αν σου αρέσει, το πολύ να το κρατήσεις μια-δυο μέρες. Την τρίτη θα το πετάξεις. Γιατί το σώμα είναι πολυτιμότερο αγαθό για σένα από το ρούχο.

Με βάση τις συγκρίσεις ψυχής και τροφής, σώματος και ενδύματος εύκολα κάνουμε και κάποιες άλλες συγκρίσεις:

Τα «μέσα», είναι ασύγκριτα ανώτερα από τα «έξω».

«Έξω» είναι αυτά που βλέπουμε γύρω μας και μας γοητεύουν. «Μέσα» είναι τα αισθήματά μας, τα φρονήματά μας, η πίστη μας, που τελικά αυτά μετρούν. Όχι τα έξω, τα φθαρτά. Έστω και αν φαντάζουν στα μάτια του κόσμου.

Και η τελευταία σύγκριση: τα «εδώ» και τα «εκεί».

Τι είναι τα «εδώ»; Τα «εδώ», είναι αγαθά επίγεια, προσωρινά. Τα «εκεί» αιώνια. Και αξίζουν πολύ περισσότερο από τα «εδώ».

Γι' αυτό είπε ο Χριστός: Προσέξτε! Μη κάνετε λάθη στις αξιολογήσεις σας! «Ζητείτε πρώτον την Βασιλείαν του Θεού που είναι για πάντα, αιώνια».

3. Τι να προτιμήσουμε;

Κάθε μέρα βρισκόμαστε σε διλήμματα. Τι να προτιμήσουμε; Πολλές φορές γοητευμένοι από εκείνο που κάνει εντύπωση, προτιμάμε το τιποτένιο και χάνουμε το ουσιώδες.

Πώς να μη γοητευθεί κανείς βλέποντας κάτι πανέμορφα ρούχα;

Λέγει ο Χριστός:

-Ανόητο πλάσμα, για σκέψου: ο βασιλιάς Σολομών που είχε τα καλύτερα ρούχα, τι κέρδισε; Πότε μπόρεσε και ντύθηκε, όχι όπως ήθελε, αλλά όπως έπρεπε... Υπάρχουν πιο όμορφα ρούχα από την στολή τής ψυχής, την φτιαγμένη από τις αρετές και από την πίστη στο Θεό;

Κατόρθωσε ποτέ ο Σολομών, να ντυθεί σαν ένα από τα λουλουδάκια του αγρού; Που όταν μπεις στο χωράφι σου, τα βλέπεις να έχουν τόση ομορφιά;

Τέτοια ομορφιά, που ποτέ δεν κατόρθωσε να την απολαύσει ο Σολομών με όλες τις πολυτελείς στολές του.

Ας επαναλάβουμε το δίδαγμα της περικοπής:

Φροντίστε να κάνετε σωστή επιλογή. Ασκείτε το μυαλό σας στη διάκριση: τι είναι το φαί και τι είναι η εσωτερική ψυχική διάθεση· τι είναι το ρούχο, και τι είναι το σώμα· τι είναι τα «εδώ», και τι είναι τα «εκεί»· τι είναι η αιώνια ζωή, και τι είναι η πρόσκαιρη.

Αν λοιπόν δεν μάθουμε να ζυγίζουμε σωστά τους λογισμούς μας, τα λάθη θα έρχονται εύκολα. Και θα τα πληρώνουμε.

Τι λέμε για τους «τυφλούς», που έχουν χαλάσει τα μάτια τους; Είτε είναι του σώματος είτε είναι της ψυχής; Λέμε:

Κάθε πάτημα και παραπάτημα.

Κάθε παραπάτημα και σκόνταμα.

Κάθε σκόνταμα και πέσιμο, και άντε βρες άκρη.

4. Επίστευσε ο Αβραάμ

Κάποια φορά, μίλησε ο Θεός της δόξης στον Αβραάμ και του είπε:

-Αβραάμ έξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενείας σου.

Κάνε μου το χατήρι. Φύγε από αυτό τον τόπο. Πήγαινε εκεί που θα σου δείξω. Και υπάκουσε ο Αβραάμ. Πίστευσε λέγει η Αγία Γραφή ο Αβραάμ στο Θεό. Τι σημαίνει ότι Τον πίστευσε; Δέχθηκε ότι ο νόμος Του είναι ευεργεσία, σωτηρία, αγιασμός, ζωή αιώνια. «Επίστευσε Αβραάμ τω Θεώ και ελογίσθη αυτώ εις δικαιοσύνην».

Και ο Θεός τού το καταλόγισε για την μεγαλύτερη αρετή. Την μεγαλύτερή του δικαιοσύνη. Το καλύτερό του έργο.

Τι έκανε; Πίστευσε. Υπάκουσε στο Θεό. Δέχθηκε το λόγο Του.

Πόσες φορές την ημέρα έχουμε και μείς ακούσει το λόγο του Θεού, να βουίξει στ' αυτιά μας και να μας παρακινεί: «Αυτό είναι σωστό».

Ε λοιπόν αδελφοί μου. Λέει η Αγία Γραφή: Πιστεύετε στο Θεό. Και κάθε φορά που υποχωρείτε από την δική σας γνώμη για να ακούσετε το λόγο τού Θεού, θα σας το υπολογίζει ο Θεός για την μεγαλύτερη αρετή και την μεγαλύτερη καλωσύνη.

Ο Θεός δεν μας μετρά ανάλογα με τα λάθη μας, αλλά μας μετράει με την αγάπη του. Δεν μας άφησε να κάνουμε τα λάθη το ένα πάνω στο άλλο και μετά να έρθει κριτής.

Αλλά τι έκανε; Λέει ο απόστολος Παύλος:

Ενώ εμείς είμαστε αμαρτωλοί και μάλιστα αμαρτωλοί βλάσφημοι, γιατί του τα φορτώναμε όλα... -άλλο να είσαι αμαρτωλός και να το αισθάνεσαι, και άλλο να είσαι αμαρτωλός και να τα φορτώνεις στο Θεό τα δικά σου λάθη και να Τον κατηγορείς, για τον τρόπο της ζωής σου- ...ο Θεός από την πολλή Του αγάπη, έστειλε στον κόσμο τον Υιόν Του, να ρθει για μας, τους εχθρούς Του

Να εργασθεί για μας. Να πονέσει αυτός αντί για μας. Να σταυρωθεί αυτός αντί για μας. Και να μας πλύνει από τις αμαρτίες μας με το αίμα Του, που το έχυσε πάνω στο Σταυρό.

Και συμπεραίνει ο απόστολος:

«Ο Θεός είναι τόσο εύσπλαγχνος ώστε τότε που εμείς Τον βρίζαμε και του φορτώναμε του κόσμου τα λάθη, αυτός μας έκανε τέτοιες ευεργεσίες, όση είναι το ότι έστειλε τον Υιό Του στον κόσμο, για τη σωτηρία μας.

Τώρα ο Υιός Του έχει φύγει και έχει ολοκληρώσει το έργο Του. Εμείς το έχουμε δεχθεί το έργο του Χριστού. Έχουμε υιοθετηθεί με το άγιο βάπτισμα. Τρώμε το Σώμα Του και το Αίμα Του. Τον πιστεύουμε και Τον ομολογούμε. Ερχόμαστε στην Εκκλησία για να Τον παρακαλέσουμε ταπεινά: «Τα ελέη σου Κύριε, τα οποία έχυσες στον κόσμο τα ζητάμε και μείς. Παιδιά σου είμαστε. Μπορεί να είμαστε λίγο άτακτα, αλλά εσένα αγαπάμε και εσένα πιστεύουμε».

Τι λέτε λοιπόν; Ρωτά ο απόστολος Παύλος;

Δεν είναι αυτονόητο, ότι αν ελεηθήκαμε με το θάνατό Του, τώρα θα ελεηθούμε χίλιες φορές περισσότερο με τη ζωή Του; Ποιά ζωή Του; Που ζει στον ουρανό και κάθετα «εκ δεξιών του Πατρός»;

Αδελφοί, εχθρός μας δεν είναι ο διάβολος. Ο εχθρός μας -μη γένοιτο- δεν είναι ο Θεός. Απειλή για μας δεν είναι η κρίση του Θεού που θα γίνει με όλο Του το έλεος.

Απειλή για μας είναι η αμαρτία μας. Η ακαταστασία μας που μας κάνει να μη

Ξέρουμε πού πατάμε και πού βρισκόμαστε. Γιατί; Γιατί δεν προβληματιζόμαστε τι αναλογία υπάρχει μεταξύ του λύχνου τού σώματος, που είναι το μάτι, και του λύχνου που κατευθύνει την επίγεια πορεία μας, και είναι το μυαλό μας, το μάτι της ψυχής.

Ας φροντίσουμε ο «λύχνος» της ψυχής να καταυγάζεται από το αληθινό φως που λέγεται: Λόγος τού Θεού, σοφία τού Θεού, φωτισμός τού Θεού, αγάπη τού Θεού.

Αν το κάνουμε, θα βαδίζουμε πνευματικά σωστά. Αμήν.-